

Jėzus atleidžia ir padeda mums atleisti

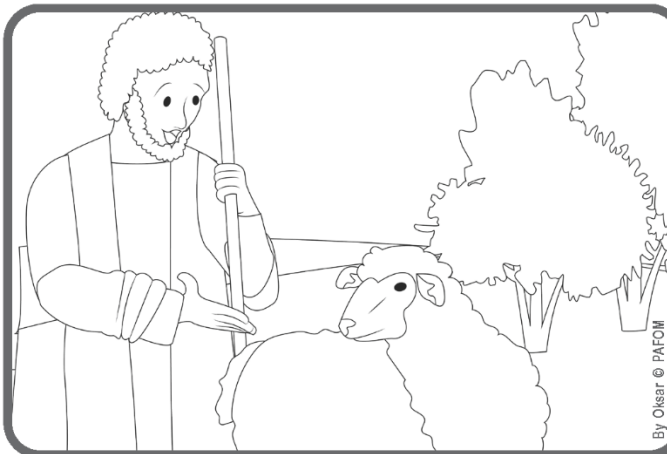
fokoliarų
judėjimas

„Džiaukitės drauge su manimi! Radau savo pražuvėlę avių!“ (Lk 15, 6).

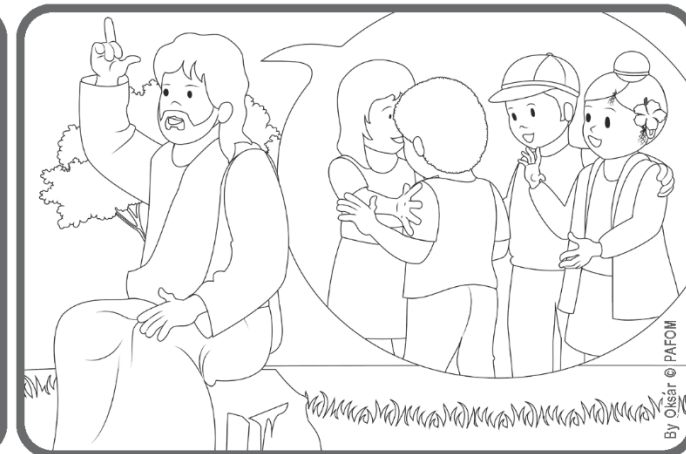
(2025 rugsėjis. Iš rugsėjo 14 d., XXIV eilinio sekmadienio liturgijos)

Kiekvieną dieną piemu gindavo į ganyklą savo šimtą avių ir meiliai jas prižiūrėjo, rūpinosi, kad nė viena nepaklystų. Tačiau vieną dieną, grįždamas namo, pastebėjo, kad vienos avies trūksta.

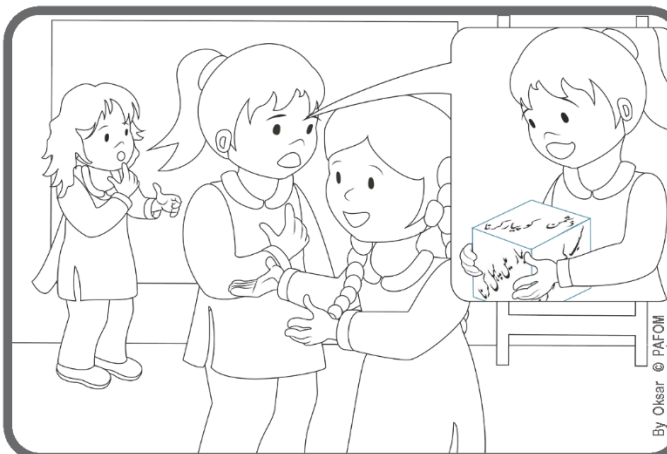
Labai sunerimęs jis dairėsi aplink, bet niekur jos nematė! Ką daryti? Piemu nedvejodamas paliko 99 avis ganytis ir nuėjo ieškoti pražuvėlės. Koks buvo džiaugsmas, kai ją surado! Grįžęs namo surengė šventę!

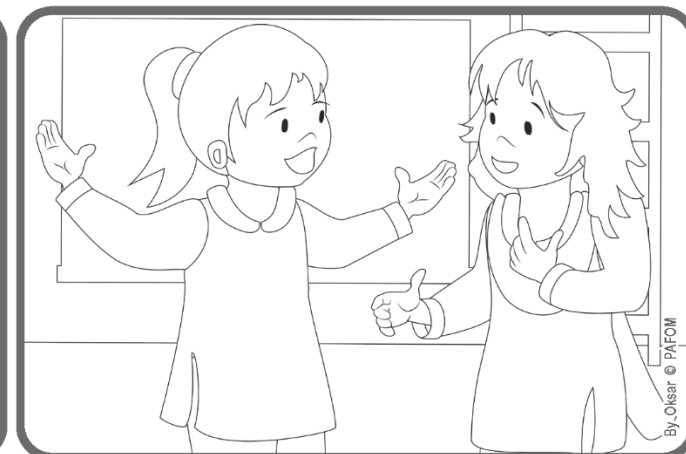
„Ar supratote?“ – paklausė Jėzus tų, kurie jo klausėsi, – „Danguje daugiau džiaugsmo dėl vieno, kuris suklydęs atgailauja ir vėl stengiasi daryti gera, nei dėl daugelio, kurie galvoja tik apie save ir nenori pradėti iš naujo.“

Esu Zaira iš Pakistano. Savo klasėje turiu daug draugų, tačiau kai kurios bendrklasės nėra labai malonios. Kartą viena iš jų bėgdama į klasę mane pargriovė. Aš trenkiausi į kėdę ir susižeidžiau.

Mes susipykome, ji tapo mano „prieše“ ir daugiau su ja nebekalbėjau. Vieną dieną namie paėmiau meilės kubelį, išridenu: „Mylėti priešus“. Supratau, jog turiu su ja susitaikyti, tiesiog nesinorėjo to daryti!

Turiu daug draugų, kodėl reikia bendrauti būtent su ja? Buvo sunku, bet, kitą dieną įėjau į klasę ir, užuot priėjus prie grupelės savo draugų,... priėjau prie tos mergaitės, kuri stovėjo viena,... ir apkabinau ją!